



# Шана хліборобському роду

Якщо говорити відверто, то сьогодні і будень, і свято наповнені одними турботами, клопотами про день завтрашній. Яким він буде — передбачити важко. Але те, що зроблено, нехай і в скрутний момент, також слід оцінити по-належному. Особливо в сільському господарстві. Хлібороб своє завдання виконав сповна, зібрав багатий урожай. Та й чому б не повеселитися, не віддати належну шану зробленому? Саме так вирішили у Федорівці і провели вечір-вогник, присвячений працьовитим хліборобським рукам.

Приймав вітання і орендний колектив Олександр Петровича Черначука. В ньому 15 чоловік. Всі молоді, завзяті, беручі до роботи. Поважають свого керівника.

— У нас в селі, — каже ведуча Марія Бриковець, — скоро стане побутовати приказка «Як не крути, а від Ярошків ніде не втекти». Ми сьогодні вже вкотре з приємністю згадуємо про родину, про її працьовитих хлопців.

Теплі розповіді про хліборобів, як і водиться, чергувалися з піснями в

подарунок трударям. Згадати було про кого. Скажімо, і про братів Довгополюків. Їхня стихія — машини. Не часто буває, щоб в молоді роки людині вручали медаль. А Миколу Довгополюка нагородили медаллю «За трудову доблесть». На таких людях, як він, і тримається село.

Про Федорівку не скажеш, що вона молода своїми жителями. Більшість з них — пенсійного чи передпенсійного віку. Тому колективне господарство в значній мірі виручають ті — хто на заслуженому відпочинку. Ланка пенсіонерів обробляє і вирощує родину — моркву, капусту, столові буряки. І приємно було почути привітання тих, кому не сидітися на пенсії. Це Анастасія Євчук, Ольга Малиновська, Віра Макачук, Василина Панчук, Ольга Євчук, Ганна Лелюх, Ліда Сміховська.

Сімнадцять трудівників нараховує ще один орендний колектив, яким керує Вячеслав Федорович Лосовський. Вирощують хлопці пшеницю, буряки, картоплю. І долають такі ж труднощі і вирішують такі ж проб-

леми, як і колектив Черначука.

Молодими юнаками прийшли в механізаторську сім'ю Богдан Шевчук і Костянтин Жигула. Прижилися в колективі. Звідси провели їх на армійську службу, після якої, незважаючи на те, що народилися і виростили в далекому поліському селі, знову повернулися у Федорівку. Прийшлася вона хлопцям до душі.

Серед шоферського колективу найдосвідченіший Дмитро Данилович Черначук. Сотні тисяч кілометрів наїздив Василь Дмитрович Сінкевич. Але є надійна зміна — Леонід Івасюк, Степан Слободенюк.

Скільки пам'ятає себе Катерина Гордіївна Черначук у Федорівці, то її життєва стежина топтася лише на ферму. І ходила жінка майже завжди у передовиках.

Не з легких було дитинство у Ольги Коробчук та Ольги Лящук. Обидві росли без батьків у нужді та злиднях. Але працювали чесно.

Багато теплих слів на вечорі говорилося про тих, хто вирощує хліб, виробляє молоко і м'ясо. Їм дарували учасники ху-



дожньої самодіяльності задушевні пісні, привітали й тих, хто в ці дні святкував іменини. Був і щедрий коровай, і тепле слово голови колективного сільськогосподарського підприємства «Нива» Євгена Івановича Біля, і келих іскристого вина, і танці в супроводі вокально-інструментального ансамблю «Паросток». Хлібороби відзначали своє традиційне свято.

**Г. МИКОЛАЙЧУК.**

На знімках: «Щедрий коровай — для всіх».

\* Згадали молодість ветерани.

\* — «Спасибі вам, хлібороби!», — каже голова сільгоспідприємства «Нива» Є. І. БІЛЬ.